

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 224/2025
25.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Ђурица, председника већа, Јасминке Обушина, Јасмине Стаменковић, Владиславе Милићевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца Друштво са ограниченом одговорношћу за пружању хотелско-туристичких услуга „Шумарице“ Крагујевац, чији је пуномоћник Никола Живуловић, адвокат из ..., против тужених Друштво са ограниченом одговорношћу за производњу и дистрибуцију енергије и флуида и пружања услуга „Енергетика“ Крагујевац, чији је пуномоћник Душан Гарашанин, адвокат из ..., и Град Крагујевац, кога заступа Градско правобранилаштво Града Крагујеваца, ради стицања без основа и накнаде штете, одлучујући о ревизији друготуженог, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1741/24 од 29.01.2025. године, у седници одржаној дана 25.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији друготуженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1741/24 од 29.01.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија друготуженог, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1741/24 од 29.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Крагујевцу П 32/2023 од 27.12.2023. године, у ставу првом изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име стицања без основа и накнаде штете настале по основу незаконитог увећања цене варијабилног дела топлотне енергије у пословном простору у Улици ... бр. ..., солидарно исплате тужиоцу за период означен у том ставу изреке специфициране износе са законском затезном каматом од датума ближе означених у наведеном ставу изреке до исплате. У ставу другом изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име стицања без основа и накнаде штете настале по основу незаконитог увећања цене фиксног дела топлотне енергије у пословном простору у Улици ... бр. ..., солидарно исплате тужиоцу за период означен у том ставу изреке износе од по 1.971,09 динара са законском затезном каматом од датума ближе означених у наведеном ставу изреке, до исплате. У ставу трећем изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде штете и стицања без основа настале по основу више наплаћене топлотне енергије обрачунаване по изведеној квадратури у пословном простору у Улици ... бр. ..., солидарно исплате тужиоцу за период означен у том ставу изреке износе од по 4.229,52 динара са законском затезном каматом почев од датума ближе означених у наведеном ставу изреке, до исплате. У ставу четвртом изреке,

обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 168.950,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 1741/24 од 29.01.2025. године, одбијена је као неоснована жалба друготуженог и потврђена пресуда Привредног суда у Крагујевцу П 32/2023 од 27.12.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену друготужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о његовој ревизији одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23 – др. закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени ревизијског суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује ревизијски суд у већу од пет судија.

Предметни спор је правноснажно пресуђен на тај начин што је усвојен тужбени захтев тужиоца према туженима на име накнаде штете, због више наплаћене топлотне енергије противно Уредби о утврђивању методологије за одређивање цена снабдевања крајњег купца топлотном енергијом, која је донета на основу чл. 362. ст. 1. Закона о енергетици („Службени гласник РС“ бр. 63/15). Одлука о ценама топлотне енергије од 09.06.2017. године и Одлука о сагласности Градског већа од 09.10.2017. године су донете противно наведеној Уредби, па према становишту нижестепених судова, поступањем тужених, тужиоцу је причињена штета, из ког разлога су тужени обавезни да тужиоцу накнаде солидарно штету у износима утврђеним на основу налаза и мишљења вештака.

Дати разлози нижестепених судова, код овако утврђеног чињеничног стања, нису у супротности са праксом Врховног суда у истим или сличним чињеничноправним ситуацијама. Сходно томе, није потребно да се размотре правна питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права и уједначавање судске праксе. Одлука о сагласности из 2017. године није у складу са донетим подзаконским актом. Основ одговорности града је у чињеници да је град дао сагласност на цену услуга, коју је првотужени утврдио, супротно наведеној Уредби, чиме је проузроковао штету по корисника услуга, те одговара солидарно са пружаоцем услуга. Друготужени не даје разлоге који оправдавају одлучивање о изјављеној ревизији са разлога прописаних чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку. Не указује се на постојање ширег друштвеног или правног значаја због којег би требало дозволити одлучивање о посебној ревизији у циљу размотрања правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, нити указује о постојању другачијих одлука донетим у истој или сличној чињенично-правној ситуацији. Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Тужилац је против тужених поднео тужбу дана 19.01.2023. године. Вредност предмета спора износи 256.260,32 динара.

Одредбом члана 487. став 1. и 3. Закона о парничном поступку, прописано је да су у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности – спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани

износ, а вредност предмета спора коју је тужилац навео у тужби не прелази наведени износ.

Одредбом члана 479. став 6. наведеног закона прописано је да у споровима мале вредности, против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

У конкретном случају ради се о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку. Зато изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. истог закона није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа-судија
Татјана Ђурица, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**